

PRIPREMA ZA ULAZAK U
SVETI HRAM

PRIPREMA ZA ULAZAK U
SVETI HRAM

Ova je knjižica sažetak iz knjige
The Holy Temple,
Boyd K. Packera

naslovnica: hram u Salt Lake-u
zadnja strana: hram u Laie, Hawaii

© 2003 by Intellectual Reserve, Inc.

Printed in Italy

Pravo engleskog izdanja odobreno: 8/02
Pravo prevođenja odobreno: 8/02

Naslov izvornika:
Preparing to Enter the Holy Temple

36793 119
Croatian

DODITE U HRAM

Mnogo je razloga zašto bi netko želio ići u hram. Već i sam vanjski izgled hrama ukazuje na njegove duboke duhovne ciljeve. To je mnogo jasnije pokazano u njegovoj unutrašnjosti. Iznad ulaza u hram stoji natpis »Svetost Gospodu«. Kada uđete u bilo koji posvećeni hram vi ste u domu Gospodnjem.

Crkva gradi zgrade različitih vrsta. Mi u njima štujuemo Boga, podučavamo, rasonodimo se i organiziramo. U ovim zgradama ili čak u iznajmljenim prostorima možemo osnovati okole i odjele i misije i zborove i Potporna društva. Ali kada osnivamo obitelji prema načinu na koji je to Gospodin objavio, mi ih osnivamo u hramovima. Hramski brak, ta uredba pečaćenja, krunski je blagoslov koji možete zadobiti u svetom hramu.

Članovi Crkve koji se pripreme u hramovima mogu sudjelovati u najuzvišenijim uredbama otkupljenja koje su ikada otkrivene čovječanstvu. Tamo, u svetim obredima, osoba može biti oprana, pomazana, odjevena, podarena i zapečaćena. Kada primimo te blagoslove za sebe, možemo služiti za one koji su umrli, a da nisu imali istu priliku kao i mi. U hramu se svete uredbe obavljaju i za žive i za preminule. Tamo se nalazi krstionica, gdje se obavljaju zastupnička krštenja za mrtve, s dostojnim članovima kao zastupnicima za one koji su prešli na drugu stranu vela.

»Dodite u hram.« Ako ne već sad, onda uskoro. Molite žarko, uredite si život, štedite koliko god možete, iščekujući u nadi da ćete jednog dana poći. Već sada otpočnite taj ponekad težak i obeshrabrujući put pokajanja. Hram preobražava ljude i obilato vraća svaki uloženi trud kako bi se došlo do njega. Za neke, koji su izuzetno udaljeni od hrama, hramovi će prije doći

vama nego što biste vi mogli njima. Očuvajte vjeru i nadu i odlučite da ćete doći – da ćete biti dostojni i tada ćete doći u hram.

TO SU SVETINJE

Pažljivo čitanje Svetih pisama otkriva nam da Gospod nije svim ljudima rekao sve. Postojali su određeni preduvjeti koji su uvjetovali primanje svetih podataka. Hramski obredi spadaju u tu vrstu.

Mi ne raspravljamo o hramskim uredbama izvan hramova. Nikada nije bilo u namjeri Boga da spoznaja hramskih obreda bude ograničena na izabranu nekolicinu, koja bi bila obvezatna spriječiti druge da ikada išta o tome nauče. Naprotiv, mi svom snagom potičemo svaku dušu da se osposobi i pripremi za iskustvo u hramu. Oni koji su bili u hramu su podučeni o zamisli da će jednog dana svaka živa duša i svaka duša koja je ikada živjela imati priliku čuti evanđelje i tada prihvatiti ili odbaciti što joj hram nudi. Kako bi se ta prilika odbacila to mora svaka duša ponaosob napraviti.

Uredbe i obredi hrama su jednostavni. Lijepi su i sveti. Oni se drže povjerljivima kako se ne bi dali onima koji nisu spremni. Znatiželja nije priprema. Duboko zanimanje samo po sebi nije priprema. Priprema za primanje uredbi uključuje uvodne korake: vjeru, pokajanje, krštenje, potvrdu, dostojnost, zrelost i dostojanstvo, a vrijedni su onoga koji dolazi pozvan kao gost u dom Gospodnji.

Moramo biti spremni prije nego što idemo u hram. Moramo biti dostojni prije nego što idemo u hram. Postavljena su ograničenja i uvjeti. Oni su uspostavljeni od Gospoda, a ne od čovjeka. A Gospod ima svako pravo i ovlast upravljati, kako bi sačuvao hram svetim i povjerljivim.

Svi dostojni i spremni u svakom pogledu smiju ući u hram, kako bi im bili predstavljeni sveti obredi i uredbe.

DOSTOJNI ULASKA

Kada jednom zadobijete osjećaj o vrijednosti hramskih blagoslova i o svetosti uredbi koje se u njemu obavljaju, nećete se pitati o visokim standardima postavljenim od Gospoda za ulaz u sveti hram.

Da bi vam ulaz u hram bio dopušten morate posjedovati važeću preporuku. Ova preporuka mora biti potpisana od biskupa vašeg odjela i predsjednika vašeg okola. U misiji, naravno, predsjednik ogranka i predsjednik misije imaju odgovornost za izdavanje hramskih preporuka. Samo bi oni, koji su dostojni, trebali ići u hram. Biskup ima odgovornost da ispita našu osobnu dostojnost. Ovaj razgovor je od izuzetne važnosti za vas kao člana Crkve, jer to je prilika da preispitate sa zaredenim slugom Gospodnjim smjer svoga života. Postoji li išta u vašem životu što nije ispravno, biskup će vam moći pomoći da to riješite. Kroz ovaj postupak, dok se savjetujete s redovitim sucem u Izraelu, možete izjaviti, ili vam se može pomoći ostvariti svoju dostojnost da uđete u hram s Gospodnjim odobrenjem.

Predsjednik N. Eldon Tanner, koji je služio kao prvi savjetnik u Prvom predsjedništvu, govorio je na općem sastanku svećeništva o tom razgovoru. Njegov savjet je od važnosti za Crkvene vođe koji predvode razgovor kao i za članove s kojima se razgovor obavlja. Pažljivo promotrite njegov savjet:

»Vaši biskupi i predsjednici okola mogli bi pristupiti razgovoru povodom hramske preporuke kao u priloženom:

›Došli ste kako biste zadobili svoju preporuku za ulazak u hram. U ovome razgovoru moja je dužnost da predstavljam Gospodina. Na kraju razgovora postoji mjesto gdje bih ja trebao potpisati vašu preporuku, ali nije samo moj potpis važan na vašoj preporuci. Kako bi preporuka postala važeća i vi je sami morate potpisati.

Kada potpišete svoju preporuku, vi se obvezujete Gospodinu da ste dostojni povlastica koje se predaju onima koji posjeduju takvu preporuku. Postoji nekoliko ustaljenih

pitanja koja ću vas pitati. . . Na svako pitanje trebate odgovarati pošteno.<

Sada, nakon što ste kandidate pitali obavezna pitanja možete nadodati nešto poput ovoga: ›Onaj koji ide u dom Gospodnji mora biti slobodan od svakog *nečistog, nesvetog, nepročišćenog ili neprirodnog čina*.< . . .

Naši se razgovori moraju obavljati u ljubavi i u umjerenosti. Često se stvari mogu ispraviti ako upitate: ›Postoji li razlog da bi se možda osjećao nelagodno ili pak nepošteno prema Gospodu ako bi trebao potpisati svoju hramsku preporuku?

Želite li možda pričekati neko vrijeme prije nego što potpišete preporuku, kako biste sredili neke osobne stvari? Sjetite se kako Gospodin zna sve i neće dopustiti da bude prevaren. Mi vam nastojimo pomoći. Nemojte nikada lagati kako biste zadobili poziv, preporuku ili Gospodinov blagoslov.<

Pristupite li razgovoru na način koje je gore prikazan odgovornost leži na članu za osobno preispitivanje. Biskup ili predsjednik okola ima pravo na moć rasuđivanja. On će znati postoji li ili ne nešto krivo što bi se trebalo ispraviti prije nego li se izda preporuka. (Blagoslovi Crkvenih razgovora, *Ensign*, [Studnog 1978], str. 42–43.)

Razgovor za hramsku preporuku vodi se osobno između biskupa i člana Crkve. U razgovoru se članu postavljaju pitanja kako bi se vidjelo njegovo osobno ponašanje, dostojnost i njegova odanost Crkvi i njenim službenicima. Član mora potvrditi da živi ćudorednim životom te da obdržava Riječ mudrosti, plaća punu desetinu, živi u skladu s učenjima Crkve i da nije član, niti da simpatizira otpale skupine. Biskup je upućen kako je stroga povjerljivost u razgovorima od izuzetne važnosti.

Prihvatljivi odgovori na biskupova pitanja uglavnom će odrediti dostojnost osobe u primanju hramske preporuke. Ukoliko kandidat ne vrši zapovijedi ili postoji nešto nesređeno u njegovom životu što se treba srediti, neophodno je da ta

osoba pokaže istinsko pokajanje prije nego što se izda hramska preporuka.

Nakon što biskup obavi takav razgovor, član predsjedništva okola također obavlja razgovor sa svakim od nas prije nego što idemo u hram. Ukoliko idemo prvi put, uglavnom predsjednik okola osobno obavlja razgovor.

Kada već dođete na razgovor za hramsku preporuku, vi zasigurno prihvaćate sud onoga koji je određen kao sudac u Izraelu, koji je odgovoran da predstavlja Gospodina u određivanju je li u redu ili ne, da vi uđete u ovo sveto mjesto.

PRVI I SVAKI PUT

Ukoliko u hram idete prvi put normalno je da ste donekle uznemireni. Mi smo prirodno uzbuđeni kad je riječ o nepoznatom. Često postajemo uznemireni zbog novih iskustava.

Budite mirni. Idete u hram. Na svakom ćete koraku imati nekoga da vam pomogne. Bit ćete pažljivo vođeni – stoga budite mirni.

Kada uđemo u hram trebamo biti pobožni. Bilo kakvi neophodni razgovori trebaju se odvijati sniženim tonom. Naravno, tijekom razdoblja uputstva potpuno smo mirni i tihi.

Postoje neka mjesta koja nam pružaju mogućnost prebiranja u tihom poštovanju. Prije ulaska u neke hramove za obavljanje uredbi, skupine će se sakupiti u kapeli u dodatnom dijelu zgrade. Ovdje članovi čekaju dok se svi ne sakupe. Općenito u životu postajemo nestrpljivi dok čekamo. Doći prvi u prostoriju i biti prisiljen čekati na zadnjega kako bismo mogli ući i započeti pod drugim bi okolnostima izazvalo razdraženost. U hramu je baš suprotno. To se čekanje smatra posebnom prilikom. Kakve li prilike da tiho sjedite bez razgovora i usmjerite svoj um na pobožne i duhovne misli! To je okrepa duši.

Kada uđete u hram sjetite se da ste gost u domu Gospodnjem. To je vrijeme radosti, ali tihe radosti. Ponekad je na hramskim vjenčanjima potrebno podsjetiti rodbinu i prijatelje kako bi se njihovi iskazi ljubavi i čestitaka te njihovi pozdravi

Celestijalna dvorana za pečaćenje, hram u Salt Lake-u

članovima obitelji koje duže vrijeme nisu vidjeli, trebali iskazivati u tihom i sniženom tonu. Glasni razgovor i smijeh ne pristaju domu Gospodnjem.

Prihvatite upute radnika u hramu. Netko će vas voditi kroz hram.

PODUKA S VISINA

Prije ulaska u hram prvi put, ili čak i nakon mnogo puta, pomaže spoznaja da se hramska poduka obavlja kroz simbole. Gospodin, Glavni Učitelj, mnoge je od svojih poduka dao na taj način.

Hram je velika škola. To je dom učenja. U hramovima se ozračje održava pogodnim za poduku o stvarima duboke duhovne naravi. Preminuli dr. John A. Widtsoe iz Zbora dvanaestorice bio je priznati predsjednik sveučilišta i svjetski poznati znanstvenik. Imao je izuzetno poštovanje za hramsko djelo te je jednom prilikom i rekao:

»Hramske uredbe obuhvaćaju cijeli naum spasenja, kako su ga s vremena na vrijeme podučavale vode Crkve te razjašnjava teško razumljive stvari. Nema iskrivljanja ili uvijanja u slaganju hramskih učenja u veliku shemu spasenja. Filozofska cjelovitost podarivanja je jedan od velikih argumenata o istinitosti hramskih uredbi. Nadalje, ovaj cjeloviti pregled te razlaganje evandeoskog nauma čini hramsko štovanje jednom od najboljih metoda u osvježivanju pamćenja o cijeloj strukturi evanđelja.

Još jedna činjenica mi se uvijek ukazivala kao snažni unutarnji dokaz istinitosti hramskog djela. Podarivanje i hramsko djelo kako je Gospodin objavio Proroku Josephu Smithu jasno se uklapa u četiri zasebna dijela: pripremne uredbe, davanje uputa predavanjem i prezentacijama, savezi i na kraju, ispit znanja. Sumnjam kako je Prorok Joseph Smith, neuk i neobrazovan u logici, sam od sebe bio kadar stvoriti nešto tako logički sveobuhvatno.« (John A. Widtsoe,

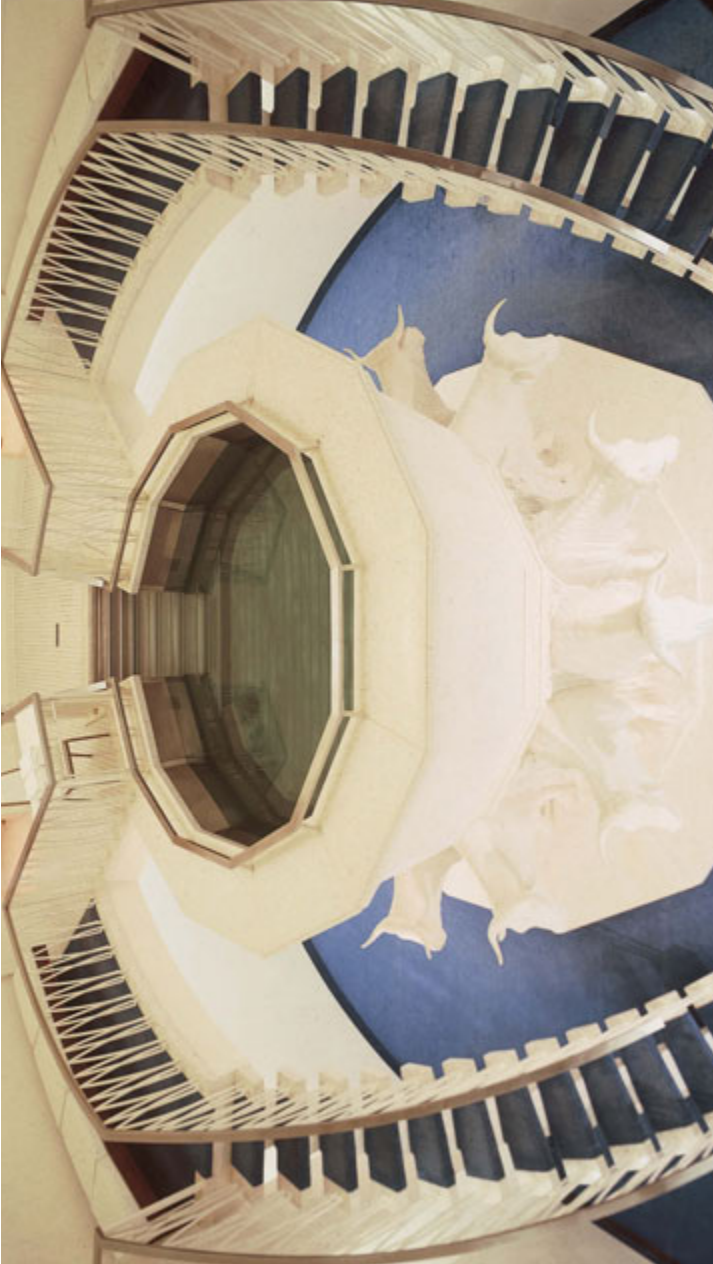
»Temple Worship«, *The Utah Geneological and Historical Magazine*, 12 [travnja 1921]: str. 58)

Ponovo ću se poslužiti navodom iz članka starješine Widtsoea:

»Živimo u svijetu simbola. Ništa ne znamo osim kroz simbole. Napišemo nekoliko simbola na papir te kažemo kako oni tvore riječ koja označava ljubav ili mržnju ili dobrohotnost ili Boga ili vječnost. Znaci ne trebaju biti lijepi za oko. Nitko ne mari što znaci na stranici knjige nisu snažni u svojoj ljepoti kao i ono što predstavljaju. Ne smeta nam što znakovi B–o–g nisu baš lijepi, a predstavljaju veličanstvenost Boga. Sretni smo što imamo znakove kad bi nam se bar značenja znakova razjasnilo. Govorim vam večeras, moje vam izlaganje nije previše smetalo, ili pak moj odabir riječi. U slijeđenju značenja misli, koje sam vam razjašnjavao, zaboravili ste riječi i način.

Živimo u svijetu simbola. Niti jedan muškarac ili žena ne mogu izaći iz hramskih podarivanja kako treba, a da nije vidio, kroz simbole, moćne stvarnosti koje ti simboli predstavljaju.« (»Temple Worship«, str. 62.)

Ako idete u hram i sjećate se da su poduke u simbolima nikada nećete izići u pravome duhu a da vam se vizija nije proširila, osjećaji uzvisili te da vam se povećalo znanje o onome što je duhovno. Plan poduke je veličanstven. Nadahnut je. Sam Gospodin, Glavni Učitelj, u svojim je podukama učenika stalno koristio prispodobu, usmeni način prezentacije simbolima onih stvari koje bi inače teže razumjeli. Govorio je o svakodnevnim iskustvima iz života svojih učenika. Govorio je o kokošima i pilićima, pticama, cvijeću, lisicama, drveću, provalnicima, razbojnicima, zalascima sunca, o bogatašima i siromasima, liječnicima, o zakrpavanju odjeće, čupanju korova, čišćenju kuće, hranjenju svinja, mlaćenju žita, spremanju u žitnice, građenju kuća, unajmljivanju pomoći i mnoštvu drugih stvari. Govorio je o gorušičinu zrnu, o biseru. On je htio naučiti svoje slušatelje te je stoga govorio o jednostavnim stvarima kroz simbole. Ništa to nije tajanstveno ili skriveno i sve se predstavlja simbolima.

Krstionica, hram u Washington D.C.-u

I sam hram postaje simbolom. Ukoliko ste vidjeli jedan od hramova noću, potpuno osvijetljen, tada znate kako dojmljiv može biti taj pogled. Dom Gospodnji, okupan u svijetlu, izvirući iz tmine postaje simbolom moći i nadahnuća evanđelja Isusa Krista koje stoji poput svjetionika u svijetu koji neprestano tone u duhovnu tminu.

Hramski obred nećete otrpve razumjeti u potpunosti. Razumjet ćete ga tek djelomično. Stoga se uzastopno vraćajte. Vraćajte se kako biste učili. Ono što vas je mučilo ili vas je zbunjivalo ili vam se činilo tajanstvenim razotkriti će vam se. Mnogo od toga će biti tihe, osobne stvari koji zapravo ne možete nikome objasniti. Ali vama su one poznate.

Što ćemo dobiti od hrama uvelike će ovisiti o onome što ponese u hram po pitanju poniznosti i pobožnosti i želje za učenjem. Ako želimo učiti u hramu, Duh će nas poučiti.

Kada imate priliku biti na podarivanju u hramu ili biti svjedokom pečaćenja, prebirate o dubokom značenju onoga što se događa pred vašim očima. U danima nakon vašeg posjeta hramu imajte te stvari na umu. Tiho i u molitvi razmišljajte o tome te ćete zamijetiti kako vam se spoznaja povećava.

Jedno je od dobrih odlika hrama što predstavlja široki, sveobuhvatni pregled Božjih ciljeva koji se odnose na ovu zemlju. Kada smo već jednom prošli sav hram (a u nj se možemo vraćati i osvježiti naše pamćenje) događaji se života uklapaju u shemu stvari. Možemo vidjeti događaje u njihovom pravom odnosu, gdje smo mi, te brzo možemo uočiti kada smo skrenuli s puta.

Stoga, veselite se hramu. Usmjeravajte svoju djecu prema hramu. Od dana njihovog djetinjstva usmjeravajte ih ka hramu i otpočnite njihovu pripremu za dan kada će biti kadri ući u sveti hram.

U međuvremenu i vi sami težite učenju i budite pobožni. Obilato blagujte učenja – simbolima prikazana, duboka duhovna učenja – dostupna samo u hramu.

Treba vremena za planiranje hramskog vjenčanja. Ono je vrijedno pažljivog planiranja. Često se mladi zaljubljeni parovi

odluče vjenčati te tada inzistiraju, protiv volje roditelja, da se odmah žele vjenčati i to za tjedan ili dva. Zahtjev roditelja za dodatno vrijeme oko pripreme mladi par, ponekad, tumači kao neodobranje njihovog braka. Oni se boje da bi ih, ako čekaju, nešto moglo omesti. Ponekad se mladi parovi pokažu vrlo nezrelima i neljubaznima kada inzistiraju na brzom dogovoru i tako se susreću samo s velikim teškoćama te to često završi kao iskustvo, mnogo manje vrijedno sjećanja, nego što bi to bilo pod drugačijim okolnostima.

Ako se previše požuruje, nešto će nedostajati prvom posjetu hramu ili danu vjenčanja u hramu. Prvi put kroz hram ili pečačenje na dan vjenčanja iskustvo je koje se događa jednom u životu. Vrijedno je pripreme. Toliko je značajno da ne bismo smjeli dopustiti da nas detalji priprema, mali kućni poslovi, ometaju. Zbog toga bi se sve trebalo činiti unaprijed. Moglo bi biti dosta razočaranja zbog osnovnih stvari koji se nisu obavile do zadnjeg trena.

Ukoliko pođete na sastanak ranije i sjedite u kapeli u tišini, promatrajući ljude kako pristižu vidjet ćete kako nešto donose sa sobom. Duhovna se toplina povećava i prostorija je drugačija dok se preobražava iz prazne sobe u skup, skup braće i sestara koji su došli puni očekivanja.

Međutim u našim prenatrpanim danima ne možemo se uvijek tako pripremiti kada idemo na sastanak. Što god zadobijemo ovim pristupom od dvostruke je važnosti kada pođemo u hram. To je posebno tako kada idemo po prvi put. Trebali bismo tamo doći rano, mnogo ranije.

Kao što možete zapaziti, ovo rano okupljanje nije samo zbog zaštite, sigurnosti da su preporuke i sve ostalo u redu te da se prilagodimo novom iskustvu. To je više od toga. To je dolazak na pravo mjesto na vrijeme, kako bismo staloženo zadobili pravog duha – kako bismo se pripremili za ono što se treba dogoditi.

Govorili smo o vama kao sudjelovateljima hramskog iskustva, ali postoje trenuci kada se hramsko vjenčanje planira, a neki bliski članovi obitelji nemaju uvjeta za hramske pre-

poruke. Može se dogoditi da su mladenac ili mladenka obraćeni tako da njegovi ili njezini roditelji nisu još u Crkvi ili su pak novi u Crkvi te još nisu zadobili hramsku preporuku. Moglo bi isto tako biti da su roditelji članovi Crkve, ali jedan od njih ne živi standarde evanđelja dostatno da bi dobio hramsku preporuku. Ovakva se ograničenja čine velikim problemom u vremenu oko hramskog vjenčanja. Ovo su trenuci kada bi obitelj trebala biti vrlo bliska i kada bi se trebala zblžiti u ovim svetim trenucima života. Neimanje hramske preporuke onoga koji ne zadovoljava uvjete ili pak nemogućnost da pozovete prijatelja ili rođaka koji nije član da budu svjedocima pečačenja može brzo stvoriti probleme. To može stvoriti nezadovoljstvo i napetost baš u trenutku kada postoji velika potreba da sve bude vedro te da sve bude u skladu.

Što trebamo učiniti u takvim slučajevima? Nikako ne bismo smjeli vršiti pritisak na biskupa. Biskup, kao odgovoran redoviti sudac u Izraelu, ne može u svojoj dobroj namjeri izdati preporuku nekome tko ne zadovoljava uvjete. Takvo što ne bi bilo od nikakve pomoći osobama koje su uključene, niti bi bilo pravedno od samog biskupa.

Kada je već dogovoreno hramsko vjenčanje i jedan od roditelja ili netko iz bliske rodbine nije u mogućnosti ući u hram, pažljivo planiranje može pretvoriti to u priliku za nešto umjesto u problem. Razmislite o ovim prijedlozima. Pozovite roditelja koji nije član, ili je član koji nije vrijedan hramske preporuke da pođe do hrama s ostalim gostima vjenčanja. Postoji duh i utjecaj na hramskom tlu koji se ne može naći nigdje drugdje. Neki od hramova imaju središta za posjetitelje. U svakom slučaju hramsko se tlo održava lijepim. Sve u svemu to je mjesto mira i spokojstva.

Ugovorite da netko čeka s tim članom obitelji. Vi nikako ne biste trebali ostaviti osobu samu. Postoje slučajevi kada su članovi obitelji, koji mogu ući u hram da svjedoče vjenčanju, voljni u zamjenu provesti vrijeme na hramskom tlu s onima koji ne mogu ući u hram. Ovdje su u blizini hrama bili u mogućnosti da objasne želju ovog mladog para da se zapečati u domu Gospodnjem.

Tom se prigodom može iskazati divan utjecaj koji se možda ne bi mogao iskazati drugačije. Na primjer, kod nekih većih hramova vode se i organizirani obilasci. Planiranje unaprijed može omogućiti posebnu pažnju koja bi zadovoljila potrebe bliskog člana obitelji koji zbog nekog razloga ne može ući u hram. Razočarenje ili čak srdžba, ponekad gorčina sa strane roditelja koji nije član ili roditelja koji nije dostojan na ove se načine može uvelike omekšati.

U nekim hramovima postoje prostorije gdje se roditelji koji ne mogu ući u hram mogu sastati s ljudima koji su kvalificirani da odgovore na njihova pitanja.

Mladi par treba razumjeti kako su roditelji vjerojatno očekivali dan vjenčanja kroz cijeli život mladenca ili mladenke. Njihova želja da prisustvuju vjenčanju i njihova srdžba kada ne mogu znak je roditeljske privrženosti. To ne bi trebalo biti razlogom za nezadovoljstvo mladenaca. To treba razumjeti i pažljivo isplanirati kao dio vjenčanja.

Postoje dakako slučajevi u kojima se nedostojni roditelji smatraju uvrijeđenima te se neće smiriti. U takvim trenucima mladi par treba izvući najbolje što može iz situacije. Tada se može postaviti pitanje: da li bismo se trebali vjenčati civilno kako bi oni mogli prisustvovati, te onda čekati godinu dana za ulazak u hram? Ovo ne bi bilo idealno rješenje. Molitva i pažljivo planiranje u većini će slučajeva preobraziti problem u mogućnost koji će na kraju zbližiti obitelj više no ikad.

Velike grupe prijatelja, članova odjela i slično ne bi se trebale pozivati da budu svjedocima vjenčanja. Grupe bi trebale biti male, sadržane samo od članova ovih dviju obitelji i nekolicine vrlo bliske mladencima. Povremeno se vjenčanja najave u odjelima s pozivom da bi svi trebali nastojati prisustvovati i pružiti podršku i ohrabrenje mladencima koji se vjenčaju. Za to služi primanje. Primanje povodom vjenčanja služi za pozdravljanje prijatelja i svih koji žele čestitati. Sam hramski brak je svet i trebao bi se dijeliti samo s onima koji imaju veoma posebno mjesto u životima onih koji se vjenčaju.

Dvorana stvaranja, hram u Salt Lake-u

Riječi uredbe pečaćenja ne navodimo izvan hrama, ali možemo opisati dvoranu pečaćenja kako je lijepa i namještena, tiha i mirna u duhu i posvećena svetim djelom koji se u njoj obavlja.

Prije no što mladenci pristupe oltaru za uredbu pečaćenja povlastica je vršitelja uredbe da dā, a od strane mladog para da primi nekoliko savjeta. Ovo su neke od misli koji bi mladi par mogao čuti ovom prigodom.

»Danas je vaš dan vjenčanja. Obuzeti ste osjećajem o svom braku. Hramovi su izgrađeni kao svetišta za ovakve uredbe. Mi nismo u svijetu. Stvari svijeta ovdje nisu primjenjive i ne bi trebale imati utjecaja na ono što mi ovdje činimo. Izišli smo iz svijeta i ušli u hram Gospodnji. Ovo postaje najvažniji dan vaših života.

Bili ste rođeni, pozvani u ovaj svijet od roditelja koji su pripremili smrtni šator za obitavanje vašeg duha. Oboje ste kršteni. Krštenje, sveta uredba, je simbol pročišćenja, simbol smrti i uskrsnuća, simbol izlaska u novosti života. Ono uključuje pokajanje i oprost grijeha. Sakrament je obnavljanje saveza krštenja, a mi možemo, ako zato živimo, zadržati oprost grijeha.

Ti si, mladenče, zaređen u svećeništvo. Prvo si zaređen u Aronovo svećeništvo i tada si vjerojatno napredovao kroz službe u tome svećeništvu – đakon, učitelj i svećenik. A tada je došao dan kada su odredili da si dostojan primiti Melkisedekovo svećeništvo. To svećeništvo, više svećeništvo, označeno je kao svećeništvo po najsvetijem redu Božjem ili Sveto svećeništvo po redu Sina Božjeg. (Vidi Alma 13:18 i Helaman 8:18) Dana ti je služba u svećeništvu. Ti si sada starješina.

Oboje ste primili svoje podarivanje. U podarivanju ste primili ulog vječnih mogućnosti. Ali sve to, u nekom smislu je bilo uvodno i pripremno za vaš dolazak do oltara kako biste se zapečatili kao muž i žena za vrijeme i svu vječnost. Sada postajete obitelj, slobodni da djelujete u stvaranju života, da imate priliku da kroz posvećenost i žrtvu dovedete djecu u svijet te da ih odgajete i pomazete im sa sigurnošću kroz njihovo smrtno

postojanje, kako biste ih jednom ugledali, kao što ste i vi došli, da sudjeluju u ovoj svetoj uredbi hrama.

Dolazite dobrovoljno i prosuđeni ste kao dostojni. Ova se zajednica može opečatiti Svetim Duhom Obećanim.

›Stoga vam sad šaljem drugog Branitelja, to jest vama, prijateljima svojim, da se nastani u srcima vašim, i to obećanoga Svetoga Duha. Taj drugi Branitelj je onaj isti što ga obećah učenicima svojim, kako je zabilježeno u svjedočanstvu Ivanovu.

Taj Branitelj je obećanje što vam ga dajem o životu vječnomu, i to o slavi kraljevstva nebesnika. (NIS 88:3–4)

Prihvatanje jedno drugoga u savezu braka je velika odgovornost. Odgovornost koja donosi blagoslove bez mjere.«

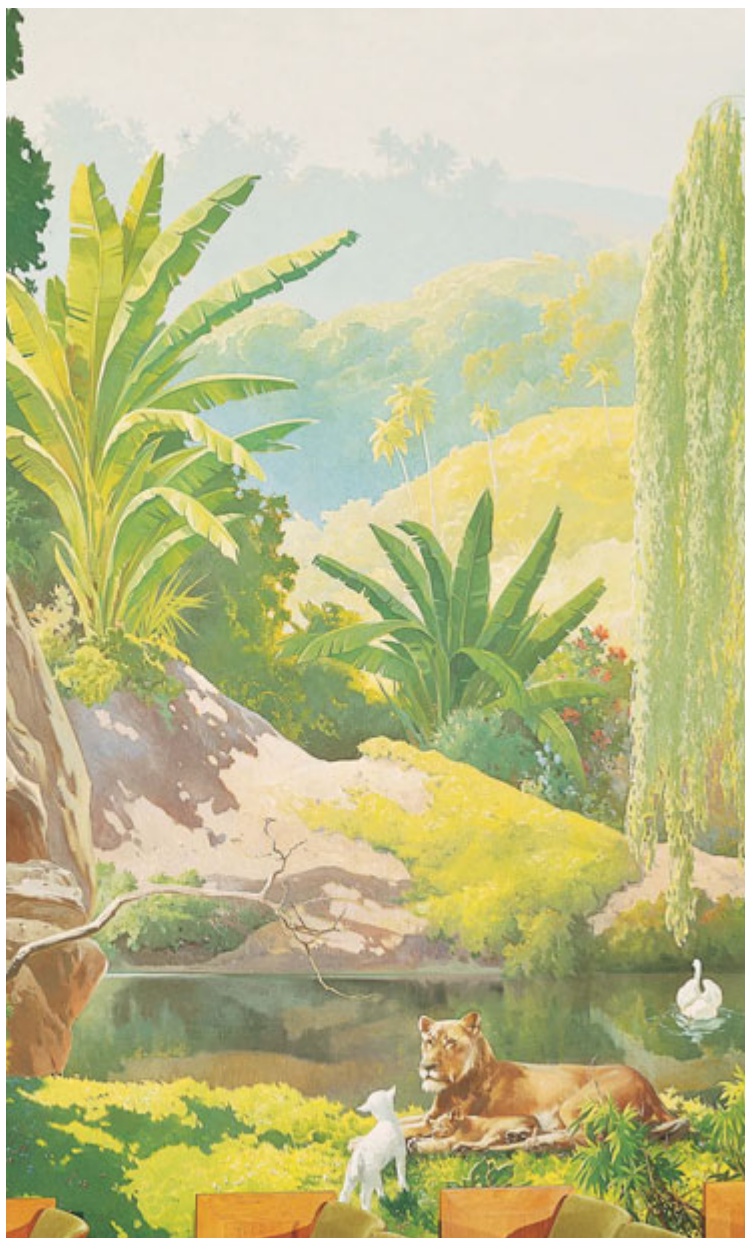
Mladenka i mladenac će vjerojatno biti toliko emocionalno uključeni u vjenčanje da neće pažljivo slušati – vjerojatno neće čuti sve riječi uredbe pečaćenja. Premda te riječi ne smijemo ponavljati izvan hrama, možemo se vraćati te biti svjedocima vjenčanju. Velikodušan je to Gospodin koji nas je ovlastio da to činimo. Pri takvoj prigodi, kada nismo toliko osobno uključeni, pažljivije ćemo slušati riječi uredbe. Slično tome, naravno, često se vraćajući kako bismo zastupali one koji su preminuli, možemo osvježiti svoje misli i duh o iskustvu podarivanja.

Ukoliko ste prije bili vjenčani civilno, sada biste možda željeli biti zapečaćeni za vječnost, te ako imate djece, želite da vam se ona zapečate u vječnoj obiteljskoj vezi. Primanje ovog blagoslova može biti najveća povlastica ukoliko ste za to spremni.

ODJEVENI U BIJELO

Kada izvršavamo uredbe u hramu mi smo odjeveni u bijelo. Takvo je odijevanje simbol čistoće, dostojnosti i pročišćenosti.

Po ulasku u hram presvući ćete se iz svakodnevne odjeće u hramsku odjeću. Presvlačenje se obavlja u garderobi, gdje se svakoj osobi dađe ormarić i prostor za presvlačenje koji osigurava potpunu privatnost. U hramu se ideja čednog oblačenja

Prizor iz dvorane Vrta, hram u Los Angelesu, Kalifornija

održava s posebnom pažnjom. Kada ostavite svoju odjeću u ormarice ostavljate i svoje brige, opterećenja i ometanja s njom. Istupivši van iz osobnog područja za presvlačenje, u bijelom, osjećat ćete jedinstvo i jednakost, jer su svi oko vas slično odjeveni.

Ukoliko u hram idete prvi put posavjetujte se sa svojim biskupom. Kada vam izda preporuku objasnit će vam ponešto o prirodi oblačenja koje će se zahtijevati u hramu. Ne trebate se brinuti kako ćete dobiti tu odjeću. Odjeću možete ili kupiti kroz crkveni distribucijsku službu, ili u nekim slučajevima možete je unajmiti u hramu. Ako je u pitanju ovo drugo potrebna je vrlo skromna suma novca koja pokriva samo troškove pranja i glačanja odjeće. U manjim hramovima nije moguće unajmiti odjeću.

Kao i o obredima i uredbama hrama, izvan hrama kažemo vrlo malo i o odjeći koju nosimo u hramu. Možemo reći kako i odjeća, poput obreda, ima veliko simbolično značenje.

Znak je pobožnosti i poštovanja kada članovi Crkve posjete hram odjeveni i uređeni na takav način da se ne bi osjećali nelagodno u prisutnosti Gospodina. Pretpostavimo na trenutak da ste pozvani kao gost u dom istaknutog i visoko poštovanog vođe. Dano vam je na znanje kako ćete se družiti s istaknutim gostima koji su primili sličan poziv. Poziv je znak da vas domaćin izuzetno cijeni. Shvaćate kako bi mnogi drugi izuzetno cijenili takav poziv, ali zbog nekog razloga oni nisu pozvani te stoga i nisu u mogućnosti prisustvovati. Pod takvim okolnostima malo je vjerojatno da biste došli u staroj radnoj odjeći ili pak bili odjeveni za rekreaciju. Malo je vjerojatno kako bi muškarac otišao neobrijan ili da bi žena bez frizure.

Ljudi s dostojanstvom i uglađenošću, po primitku takvog poziva za važan skup, često pitaju što bi bilo prigodno da odjenu. Ne biste li se pažljivo pripremili za tako posebnu priliku? Možda biste čak i kupili novu odjeću u nadi da vaše odijelo neće narušavati dostojanstvenu narav ambijenta.

Vaš se mar također vidi i iz izglačane i čiste odjeće. Osjećali biste se nelagodno ako niste prikladno odjeveni.

Prilika za posjet hramu se može usporediti takvoj prigodi.

Postoji samo jedna prigoda na koju su članovi Crkve pozvani da uđu u hram odjeveni u običnu odjeću i to je kad su svjedoci hramskom vjenčanju. Tada se samo izuju cipele te se mogu obuti druge. Prije nekoliko su godina braća iz vodstva to dopustili, iz praktičnih razloga, onim članovima obitelji i prijateljima koji ne idu kroz podarivanje baš prije vjenčanja.

Mladoženja i mlada ulaze u hram kako bi se vjenčali za vrijeme i svu vječnost. U hramu su mlade odjevene u bijelu haljinu dugih rukava, po kroju i materijalu jednostavna i bez raskošnih ukrasa. Mladoženje su također odjeveni u bijelo. Braća koja dolaze da prisustvuju hramskom vjenčanju ne nose smoking.

Začudeni smo i pomalo ražalošćeni kada povremeno srećemo one, koji posjete hram, kako bi prisustvovali vjenčanju ili pak bili na sesiji u hramu odjeveni kao da idu na izlet ili na sportski događaj.

Povlastica ulaska u hram zaslužuje od nas više od toga. Po volji je Gospodinu da mi operemo svoja tijela te se odjenemo u čistu odjeću, koliko god to bila jeftina odjeća. Trebamo se tako odjenuti da možemo prisustvovati sakramentalnom sastanku ili prikladnom i dostojanstvenom skupu.

Povremeno na vjenčanje dođe osoba koja se očito nije obazirala na savjet braće u vodstvu o odijevanju i urednosti, te o brizi da ne slijedimo svijet u ekstremnom stilu oblačenja, u duljini kose i frizuri, itd. Pitamo se zašto, ako je osoba dovoljno zrela da uđe u hram, nije dovoljno osjetljiva da spozna kako Gospodin ne bi bio zadovoljan s onima koji očito pokazuju da svoje kriterije usklađuju s putevima svijeta.

Kako bi član s preporukom mogao prisustvovati hramu u odjeći koja je nečedna ili svjetovna? Kako bi netko mogao imati frizuru koja je protivna uglađenosti i dostojanstvu?

Kada imate priliku ići u hram da sudjelujete u hramskim obredima ili da svjedočite pečačenju sjetite se gdje se nalazite. Vi ste gost u domu Gospodnjem. Trebali biste se urediti i odje-

nuti na način da se osjećate ugodno kada bi se pojavio vaš Domaćin.

Oni koji obnašaju i dijele blagoslove svećeništva trebali bi svoja tijela prekrivati kako je već objavljeno Proroku Josephu Smithu kada mu je bio dan obred podarivanja.

Članovi koji su primili hramske uredbe nakon toga nose posebno rublje. Hramsko se rublje može nabaviti preko crkvene agencije i dostupno je članovima u gotovo cijelom svijetu kroz distribucijski program vođen od Crkve.

Rublje predstavlja svete saveze. Podupire čednost i postaje štitom i zaštitom onome koji ga nosi.

Nošenje takvog rublja ne sprečava članove da nose odjeću po modi koja je opće prihvaćena u narodima širom svijeta. Samo nečedno oblačenje ili ekstremni stilovi ne bi bili u skladu s nošenjem rublja. Svaki član Crkve, bez obzira da li su on ili ona bili u hramu ili ne, u pravome bi duhu želio izbjegavati ekstremnu ili nečednu modu.

Moglo bi biti trenutaka kada će podareni članovi Crkve susresti s pitanjima o rublju.

Jednom je prilikom jedan brat bio pozvan da se obrati osoblju i visokim službenicima mornaričke vojne ordinarijske škole u Newport, Rhode Island. Auditorij je uključivao članove visokog ranga mornaričkih kapelana iz katoličke, protestantske i židovske vjere.

U dijelu – pitanja i odgovori – jedan je od vojnih kapelana upitao: »Možete li nam reći nešto o posebnom donjem rublju koje nose neki vojnici Mormoni?« Implikacija je zapravo bila: »Zašto to oni rade? Nije li to čudno? Ne predstavlja li to problem?«

Kapelanu koji je postavio pitanje on je odgovorio pitanjem: »Koju crkvu predstavljate?« Odgovorio je kako predstavlja jednu od protestantskih crkava.

On mu je rekao: »U civilnom životu, a jednako tako kada vodite sastanak u vojnoj službi, nosite svećeničku odjeću, nije li to istina?« Kapelan je odgovorio potvrdno.

On je nastavio: »Pretpostavio bih da to ima neku važnost za vas, na neki vas način odvaja od ostatka kongregacije. To je uniforma, da se tako izrazim, vašeg službeništva. Pretpostavljam to možda ima i veće značenje. Podsjeća vas tko ste i koje su vaše dužnosti i savezi. Ona je stalni podsjetnik da ste član svećeništva te da se smatrate slugom Gospodnjim te da ste i odgovorni živjeti na način koji će vas održati dostojnim vašeg zaredenja.«

Tada im je rekao: »Vi biste trebali razumjeti barem jedan od naših razloga zašto Sveci posljednjih dana imaju tako duboke duhovne obveze s obzirom na rublje. Glavna je razlika između vaših crkava i naše što mi nemamo profesionalno svećeništvo kao što to vi imate. Kongregacijama predsjedavaju lokalne vođe. To su ljudi koji su pozvani iz svih puteva života. Ali oni su ipak zaređeni u svećeništvo. Oni obnašaju službe u svećeništvu. Oni se odjeljuju u pozive predsjednika, savjetnika i vođa u različitim kategorijama. Žene također dijele tu odgovornost i ta zaduženja. Muškarac koji predvodi našu kongregaciju u nedjelju kao biskup u ponedjeljak će možda raditi kao poštar, službenik, farmer, doktor ili će biti u zrakoplovstvu kao pilot ili pak službenik u mornarici. Po našim standardima on je jednako zaređeni službenik kao što ste vi po svojim standardima. Kao takav je priznat od većine vlada. Iz posebnog odijevanja mi izvlačimo iste povlastice kao što i vi iz svoje odore. Razlika je u tome što mi naše nosimo ispod naše odjeće umjesto na, jer smo zaposleni u različitim zvanjima uz našu službu u Crkvi. Ove svetinje ne želimo izlagati pred svijetom.«

On je tada objasnio kako također postoji dublji duhovni značaj, povezujući nošenje ovoga rublja sa savezima koji se sklapaju u hramu. Ne smatramo neophodnim da o tome razgovaramo, ne jer su oni tajni, ponovio je, već jer su sveti.

Rublje, pokrivajući tijelo, vidljivi je fizički podsjetnik na te saveze. Za mnoge članove Crkve rublje je stvorilo sloj zaštite kad je nositelj bio suočen s iskušenjima. Među ostalim ono predstavlja naše duboko poštovanje za zakone Božje – među njima standard čudorednosti.

Terestrijalna dvorana, hram u Salt Lake-u

MOĆ PEČAĆENJA

Ukoliko želimo razumjeti i povijest i nauk hramskog djela moramo razumjeti što je to moć pečaćenja. Moramo zamisliti, barem do neke mjere, zašto su ključevi ovlasti za korištenje moći pečaćenja tako važni.

Gotovo 900 godina prije Kristova rođenja, prorok Ilija ukazao se na dvoru Izraelskog kralja. Sa sobom je imao svetu ovlast – moć pečaćenja.

Ilija je obavio svoju službu, zaredio je i pomazao Elizeja da ga naslijedi, a tada, što je najbitnije, nije umro. Kao i Mojsije prije njega, bio je preobražen.

Njegovo se ime nakon toga spominje još samo jednom u Starome zavjetu i to u predzadnjem stihu, posljednje glave u Starom zavjetu. Upravo ovdje Malahija proriče o povratku Ilije i kako će on »obratiti srce otaca k sinovima, a srce sinova k ocima,« da zemlja ne bude udarena prokletstvom. (Vidi Malahija 3:23–24.)

Kada dođe Isus u okolicu Cezareje Filipove, upita svoje učenike: »Za koga drže ljudi Sina Čovječjega?«

Oni odgovoriše: »Jedni za Ivana Krstitelja, drugi za Iliju, treći za Jeremiju ili za jednog od proroka.«

»A vi – reče im – za koga me držite?«

»Ti si Krist, Sin Boga živoga!« odgovori mu Šimun Petar.

Na to će mu Isus: »Blago tebi, Šimune, Jonin sine, jer tebi to ne objavi tijelo i krv, nego Otac moj nebeski!«

A ja tebi kažem: »Ti si Petar, i na toj stijeni sagradit ću Crkvu svoju, i Vrata pakla neće je nadvladati.

Tebi ću dati ključeve kraljevstva nebeskog, pa što god svežeš na zemlji, bit će svezano i na nebesima, a što god razriješiš na zemlji bit će razriješeno i na nebesima.« (Matej 16:13–19)

Kada su Petar, Jakov i Ivan otišli s Gospodinom na Goru preobraženja, tamo su im se, uz preobraženog Gospodina, ukazale dvije osobe. Prepoznali su ih kao Mojsija i Iliju, koji je tome

predsjedništvu trebao predati ključeve moći pečaćenja. (Vidi Matej 17:1–8; obratite pozornost da su grčka i hebrejska riječ za *Iliju* u ovome prijevodu iste, te da se *Ilija* u Novome zavjetu često odnosi na proroka u Starome zavjetu.)

Petar je bio određen da drži ključeve. Petar je držao moć pečaćenja, ovlast koja nosi moć da sveže ili pečati na zemlji ili da razrješuje na zemlji te će biti tako i na nebesima.

Trideset i četvrte godine naše ere, Gospodin je posluživao Nefijcima. Rekao im je posljednja dva poglavlja Malahije, što je u svetopisamskoj povijesti izuzetno. Ona sadrže proročanstvo o Ilijinom ponovnom dolasku; zatražio je da ta poglavlja zapišu te im ih je razjasnio.

Kada se anđeo Moroni ukazao Proroku Josephu Smithu da mu kaže o pločama, naveo je Malahijina proročanstva kako će se Ilija vratiti. Ovaj navod sada je drugi odsjek u Nauku i savezima.

Trinaest godina po Moronijevom ukazanju, izgradio se adekvatni hram za te svrhe, te se Gospodin ponovo ukazao i Ilija je došao s njim i podijelio ključeve moći pečaćenja.

Te ključeve drži predsjednik Crkve – prorok, vidjelac i objavitelj. Crkva i danas posjeduje tu svetu moć pečaćenja. Ništa se ne drži svetijim. U bilo koje vrijeme razmjerno je malo ljudi na zemlji koji drže moć pečaćenja – u svakom hramu imamo braću kojima je dana ta vlast. Nitko je ne može dobiti osim od proroka, vidioca i objavitelja i predsjednika Crkve Isusa Krista Svetaca posljednjih dana ili od onih koje je zadužio da je predaju drugima.

»VIDJESMO GOSPODINA. . .«

Dan je povratka Ilije došao! Bilo je to nedjeljnog popodneva, 3. travnja, 1836. godine. Održavao se sakramentalni sastanak u hramu u Kirtlandu. Prorok je to popodne opisao jednostavnim riječima:

»Poslijepodne sudjelovah s ostalim predsjednicima u dije-ljenju Večere Gospodnje crkvi što ju je primala od Dvanae-

Celestijalna dvorana, hram u Columbia River, Washingtonu

storice koji su taj dan imali povlasticu da služuju kod posvećenog stola. Pošto obavih tu službu svojoj braći, povukoh se do propovjedaonice, oko koje su zastori bili spuštjeni, te se ja prignuh s Oliverom Cowderyjem u svečanoj i tihoj molitvi. Kad se digosmo s molitve, nama se obojici ukaza ovo viđenje (NIS 110, uvod).

Koprena se podiže s uma našega, a oči se razumijevanja našeg otvoriše.

Vidjesmo Gospodina gdje stoji pred nama na naslonu propovjedaonice, a pod nogama njegovim bijaše pločnik od čista zlata, boje poput jantara.

Oči mu bijahu poput žarkog plamena, kosa mu na glavi bijaše bijela poput čista snijega, lice mu sjaše jače od sjaja sunčanog, a glas mu bijaše poput mrmora velikih voda, to jest glas Jahvin što govoraše:

Ja sam prvi i posljednji, ja sam onaj koji živi, ja sam onaj koji bijah ubijen, ja sam zagovornik vaš kod Oca.

Evo, grijesi su vam vaši oprošteni, čisti ste preda mnom, uzdignite, dakle, glave svoje i radujte se.

Nek se i srca braće vaše uzraduju, a nek se i srca svega naroda mojega uzraduju, onih koji iz sve snage svoje gradiše dom ovaj imenu mojemu.

Jer, gle, prihvatih dom ovaj, i ime će moje biti ovdje. I ja ću se očitovati milosrdem narodu svojemu u domu ovomu.

Da, ja ću se ukazivati slugama svojim i s njima razgovarati ovim glasom svojim, bude li narod moj obdržavao zapovijedi moje i ne bude li oskvrnjivao sveti dom ovaj.

Da, srca tisuća i desetaka tisuća veoma će se radovati uslijed blagoslova koji će se izljevati, i darivanja kojim će sluge moji biti obdareni u domu ovomu.

A glas o domu ovomu proširit će se u strane zemlje i to je početak blagoslova što će se izliti na glave naroda mojega. Upravo tako. Amen.

Kad se to viđenje dovrši, nebesa nam se nanovo otvoriše, i Mojsije se ukaza pred nama, i povjeri nam ključe za sabi-

ranje Izraela sa sva četiri kraja zemlje i za izvođenje deset plemena iz zemlje na sjeveru.

Nakon toga Ilija se ukaza i povjeri rasporedbu evanđelja Abrahamova govoreći da će u nama i u potomstvu našem svi naraštaji poslije nas biti blagoslovljeni.

Kad se to viđenje dovrši, još nas jedno velebno i divno viđenje zabljesnu. Ilija, naime, prorok, koji bi uzet na nebo a da smrti ne okusi, stade ispred nas i reče:

Evo, vrijeme posvema dođe o kojemu govorahu usta Malahijina – što posvjedočiše da on (Ilija) ima biti poslan prije nego dođe dan Jahvin, dan velik i strašan –

Da obrati srca otaca k sinovima i srca sinova k ocima, da cijela zemlja ne bude prokletstvom udarena –

Stog se ključići ove rasporedbe povjeravaju u ruke vaše, i po tome možete znati da je dan Jahvin, dan velik i strašan, blizu, tu pred vratima.« (NIS 110:1–16.)

Dogodilo se! Ovaj se značajan događaj ostvario i ostao nezapažen pred svijetom, ali on će ipak utjecati na sudbinu svake duše koja je ikada živjela ili koja će ikada živjeti. Sve se potihom počelo ostvarivati. Crkva je postala graditeljem hrama.

U svijetu su se ponegdje pojavljivale, na način koji se činio spontan, organizacije, ljudi i društva koji se zanimaju za proučavanje rodoslovlja. Ovo se sve dogodilo od kako se Ilija pojavio u Hramu u Kirtlandu.

Od samog tog dana, 3. travnja, 1836., srca su se ljudi počela okretati njihovim ocima. Stoga su uredbе postale trajne, a ne vremenite. Od tada je i moć pečaćenja s nama. Niti jedna je ovlast nenadmašuje po vrijednosti. Ta moć daje značaj i vječnu trajnost svim uredbama koje se izvršavaju ispravnom ovlašću jednako za žive i za mrtve.

SVE UČINJENO PO REDU

Nakon velikih događaja u Hramu u Kirtlandu, teškoće i progonstva su prisilili Svece na preseljenje. Gdjegod su se nastanili Gospod je objavio naume za izgradnju hramova. Tome je bilo tako i u Independence-u i u Far West, Missouriju. U tom se razdoblju progonstvo oborilo na Svece u nezabilježenoj mjeri, te su konačno pobjegli u Nauvoo, Illinois. Ovdje je ponovo došla objava i zapovijed da se izgradi dom Gospodinu.

Gospodin je objasnio kako je svrha za izgradnju tog doma objavljivanje uredbi. »I, zaista, kažem vam, nek dom taj bude sagrađen imenu mojemu da uzmognem objaviti u njemu uredbu svoje narodu svojemu. Jer ja rado objavljujem crkvi svojoj ono što je skriveno bilo od postanka svijeta, ono što spada na rasporedbu punine vremena.« (NIS 124:40–41)

Napomenuo je kako će hram biti mjesto gdje će se obavljati »pomazanja vaša, i pranja vaša i krštenja vaša za mrtve, i svečani zborovi vaši, i spomenčini vaši za žrtve sinova Levijevih, i za proroštva vaša u najsvetijim mjestima gdje odgovore primete, i propise vaše i sudove, za početak objava i utemeljenje Siona, i za slavu, čast i darivanje svih njegovih građana. . . uredbom svetog doma mojega za koji je narodu mojem uvijek zapovjedbom da ga grade svetom imenu mojemu.« (NIS 124:39)

Među uredbama koje izvršavamo u Crkvi su i ove: krštenje, sakrament, davanje imena i blagoslivljanje djece, posluživanje bolesnima, odjeljivanje za pozive u Crkvi, zaređenje u službe. Uz to postoje i više uredbi, koje se obavljaju u hramovima. To uključuje pranje, pomazanje, podarivanje i uredbu pečaćenja, koja se često naziva hramskim vjenčanjem.

Koliko su nam važne uredbi kao članovima Crkve?

Možete li biti sretni, možete li biti otkupljeni, možete li biti uzvišeni bez njih? Odgovor: One se više nego preporučaju, više su nego poželjne, ili čak i neophodne. Više su i od osnovnog ili životno važnog. One su ključne svakome od nas.

Prorok Joseph Smith je rekao kako su ga često pitali:

»Ne možemo li biti spašeni bez da primimo sve te uredbe, itd?« Ja bih im odgovorio: »Ne«, ne u punini spasenja. Isus je rekao: »U kući Oca moga ima mnogo stanova. Idem da vam pripravim mjesto!« Kuća kako se to ovdje naziva je trebala biti prevedena kao kraljevstvo: i bilo koja osoba koja je uzvišena u najviši stan mora obdržavati celestijalni zakon, a također i cijeli zakon. (*History of the Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, urednik B. H. Roberts, 7 svezaka [Salt Lake City: Crkva Isusa Krista Svetaca posljednjih dana, 1949], 6:184.)

Predsjednik Joseph Fielding Smith je rekao:

»Ne zanima me koju službu u Crkvi obnašate, vi možete biti apostol, patrijarh, veliki svećenik ili bilo što drugo, a ipak nećete primiti puninu svećeništva ukoliko ne odete u hram Gospodnji i obavite uredbe o kojima prorok govori. Niti jedan čovjek ne može zadobiti puninu svećeništva izvan hrama Gospodnjeg.« (Joseph Fielding Smith, *Elijah the Prophet and His Mission* [Salt Lake City: Deseret Book Co., 1957], str. 46)

Već smo prije govorili o višim uredbama koje se obavljaju u hramu. U to se uključuje i podarivanje. Podariti znači obogatiti, dati nešto nekome što je trajno i od velike vrijednosti. Uredbe hramskog podarivanja nas obogaćuju na tri načina: (a) Onaj koji prima uredbe dobiva moć od Boga. »Primatelj je podaren moću s visina.« (b) Primatelj je također podaren podacima i znanjem. »Oni su podučeni o Gospodnjim ciljevima i naučima.« (Bruce R. McConkie, *Mormon Doctrine*, 2. izdanje [Salt Lake City: Bookcraft, 1966], str. 227) (c) Kada je zapečaćena za oltarom osoba je primatelj veličanstvenih blagoslova, moći i časti koje se predaju kao dio njegovog ili njezinog podarivanja.

Postoje dvije objavljene definicije ili opisi podarivanja, prva je dana od predsjednika Brigham Younga:

Dopustite mi da vam dam kratku definiciju. Vaše je podarivanje primanje svih uredbi u Domu Gospodnjem koje su neophodne za vas da nakon što napustite ovaj život budete u

Celestijalna dvorana, hram u Salt Lake-u

mogućnosti vratiti se u nazočnost Oca, prolazeći anđele koji stoje kao stražari, dajući im ključne riječi, znakove i znamenja koja se odnose na Sveto svećeništvo, te kako bi mogli zadobiti svoje vječno uzvišenje neovisno o zemlji i paklu. (*Discourses of Brigham Young*, sabrao John A. Widtsoe [Salt Lake City: Deseret Book Co., 1971] str. 416)

Starješina James E. Talmage je ovako opisao podarivanje:

Hramsko podarivanje, kako se obavlja u modernim hramovima, uključuje uputstva vezana za značenje i slijed prošlih razdioba i važnost sadašnje kao najvećeg i najveličanstvenijeg doba u ljudskoj povijesti. Ovaj slijed uputstava sadrži i ponavljanje najvažnijih događaja u stvaralačkom razdoblju, stanju naših prvih roditelja u edenskome vrtu, njihovoj neposlušnosti te posljedičnom izgonu iz sretnog obitavališta, njihovo stanje u samotnom i turobnom svijetu kada su osuđeni da žive od rada i znoja, naum otkupljenja po kojem će se pomiriti za veliki prijestup, razdoblje velikog otpadništva, obnova Evandjelja sa svom svojom drevnom moći i povlasticama, konačno i nužno stanje osobne čistoće i posvećenja, ispravnome u sadašnjem životu, te strogo pokoravanje zahtjevima Evandjelja. (James E. Talmage, *The House of the Lord* [Salt Lake City: Bookcraft, 1962] str. 99–100; kasnije se navodi samo kao *The House of the Lord*.)

Izjava starješine James-a E. Talmage-a razjašnjava kako ćete kada zadobijete svoje podarivanje vi primiti uputstva koja se odnose na cilj i naume Gospodina u stvaranju i nastanjivanju zemlje. Biti ćete podučeni o tome što se mora učiniti kako biste zadobili svoje uzvišenje.

Za potpuno uzvišenje je potreban blagoslov podarivanja. Svaki bi Svetac posljednjih dana trebao nastojati biti dostojan ovog blagoslova te ga i zadobiti.

U hramu se često uredbe pranja i pomazanja spominju kao uvodne uredbe. Za naše je potrebe dovoljno reći slijedeće: S podarivanjem su povezani i pranje i pomazanje – većim dijelom simbolične prirode, ali s jasnim obećanjem, koji vam pružaju sadašnje i buduće blagoslove.

U svezi s tim uredbama u hramu ćete biti službeno odjeveni u hramsko ruho te su vam u svezi s tim i obećani čudesni blagoslovi. Važno je da pažljivo slušate dok se obavljaju uredbе i da se nastojite sjetiti obećanih blagoslova a i uvjeta pod kojima će se ostvariti.

Uredba pečaćenja je uredba kojom se obitelji vječno povezuju. Hramsko je vjenčanje uredba pečaćenja. Kada se bračni par pečati u hramu nakon građanskog/civilnog braka djeca koja su im se rodila prije hramskog vjenčanja, i stoga nisu rođena u savezu, pečate im se u kratkoj i svetoj uredbi.

Molim vas nastojte da su vam životi u potpunom skladu. To dolazi samo iz primanja hramskih blagoslova, vaših uredbi jer je »u uredbi njegova očita moć božanska.« (NIS 84:20)

SVETI SAVEZI

Gospod je u objavi, danas znanom kao odsjek 132 u Nauku i savezima, objavio:

Jer, gle, objavljujem vam novi i vječni savez. I ne budete li se držali toga saveza, tad ste osuđeni. Jer nitko ne može taj savez odbaciti, a da mu dopušteno bude uči u slavu moju.

Svi, naime, oni koji hoće imati blagoslov iz ruku mojih, imaju se držati zakona koji je za taj blagoslov propisan, i njegovih uvjeta što su ustanovljeni prije postanka svijeta. (NIS 132:4–5)

Predsjednik Joseph Fielding Smith opisuje novi i vječni savez ovim riječima:

Što je novi i vječni savez? Žao mi je što moram reći da postoje neki članovi Crkve koji su krivo usmjereni i obaviješteni u vezi s pravim značenjem novog i vječnog saveza. *Novi i vječni savez ukupan je zbroj svih evanđeoskih saveza i obaveza.* (Joseph Fielding Smith, *Doctrines of Salvation*, svezak 3. [Salt Lake City: Bookcraft, 1954–1956], 1:156; u daljnjem tekstu samo kao *Doctrines of Salvation*.)

Celestijalna dvorana, hram u San Diegu, Kalifornija

Ovaj savez uključuje sve uredbe evanđelja, od kojih se najviše uredbe obavljaju u hramu. A sada ponovo navod od predsjednika Smitha:

Danas imamo čistu definiciju u detalje što je to novi i vječni savez. On je sve – punina evanđelja. Tako da je pravilno sklopljeni brak, krštenje, zaređenje u svećeništvo i sve ostalo – svaki ugovor, obveza, svaka uredba koja se odnosi na evanđelje Isusa Krista, a zapečaćena je Svetim Duhom obećanim prema njegovom zakonu koji nam je ovdje dao, dio novog i vječnog saveza. (*Doctrines of Salvation*, 1:158)

U stihu već prije navedenom (Nauk i Savezi 132:4) Gospodin govori potpuno jasno: »... Jer nitko ne može taj savez odbaciti, a da mu dopušteno bude ući u slavu moju.«

Oni koji idu u hram imaju povlasticu uzeti na sebe određene saveze i obveze koji se odnose na njihovo uzvišenje ali i na uzvišenje drugih. Starješina James E. Talmage je napisao:

Uredbe podarivanja sadrže određene obaveze od strane pojedinca, kao što su savezi i obećanja strogo obdržavanja zakona kreposti i ćudoređa, dobrohotnosti, dobrotvornosti, tolerancije i čistoće, posvećivanja talenata i materijalnih sredstava širenju istine i uzdizanju ljudske rase, održavanja predanosti ciljevima istine te težnja da se na bilo koji način doprinese velikim pripremama kako bi zemlja bila spremna primiti svog Kralja – Gospodina Isusa Krista. Sa sklapanjem svakog od saveza i preuzimanjem svake obaveze izriče se odgovarajući blagoslov, ovisan o vjernom obdržavanju uvjeta. (*The House of the Lord*, str. 84)

Sklapamo savez s Gospodinom da posvećujemo naše vrijeme, talente i imetak njegovom kraljevstvu.

Mi smo narod saveza. Mi sklapamo saveze da ćemo dati od sebe u vremenu, novcu i talentima – sve što jesmo i sve što imamo – za dobrobit kraljevstva Božjeg na zemlji. Jednostavno rečeno, sklapamo savez da ćemo činiti dobro. Mi smo narod saveza, a hram je središte naših saveza. Hram je izvor saveza.

Dođite u hram. Morate ići u hram. U hramu, zastupajući nekoga tko je preminuo i sada je s onu stranu vela, prelazit ćete

preko saveza koje ste i vi sklopili. Osnažit ćete u sebi velike duhovne blagoslove koji su povezani s domom Gospodnjim.

Budite vjerni savezima i uredbama evanđelja. Pripremite se za te svete uredbe korak po korak dok prolazite kroz život. Poštujte saveze koji su povezani s njima. Činite to i bit ćete sretni.

Vaši će životi tada biti u redu – sve poredano po odgovarajućem redu, odgovarajućim nizovima, odgovarajućim stupcima. Vaša će obitelj biti povezana redom koji nikada neće biti raskinut.

U središte svojih saveza i uredbi stavite blagoslove na koje imate pravo u svetom hramu. Svakako da je Gospodin zadovoljan kada smo dostojni naziva: Čuvar saveza.

NE BEZ OPREČNOSTI

Hramovi su samo središte duhovne snage Crkve. Možemo očekivati da će se nama kao Crkvi, ali i osobno, zle sile nastojati upletati dok mi nastojimo sudjelovati u svetom i nadahnjujućem djelu. Takvo upletanje može biti od onih strašnih progona ranih dana Crkve do nezainteresiranosti spram rada. Ovaj drugi je vjerojatno najopasniji i oslabljujući oblik otpornosti hramskom djelu.

Hramsko djelo pruža toliku otpornost jer je izvorom velike duhovne moći Svecima posljednjih dana, ali i cijeloj Crkvi.

Na posvećenju kamena temeljca za hram u Loganu predsjednik George Q. Cannon je izjavio slijedeće:

Svaki kamen temeljac koji se položi za izgradnju hrama i svaki hram koji se završi na način koji je Gospodin objavio za svoje sveto Svećeništvo, umanjuje moć Sotone na zemlji i uvećava moć Boga i dobrog, pokreće moćno nebesa na našu korist, zaziva na nas blagoslove Vječnih Bogova i onih koji prebivaju u njihovoj prisutnosti. (U »The Logan Temple«, *Millennial Star*, 12 studeni, 1877, str. 743.)

Kada su članovi Crkve opterećeni ili kada ih tište ključne odluke za njih je tada normalno da pođu u hram. To je dobro

mjesto kamo možemo odnijeti naše brige. U hramu možemo steći duhovnu perspektivu. Tamo, za vrijeme službe, »ne pripadamo svijetu«.

Veliki dio vrijednosti onoga što činimo leži u činjenici da obavljamo nešto za nekoga što oni sami za sebe ne mogu obaviti. Dok obavljamo podarivanja za nekoga tko je preminuo osjećamo ne manju gorljivost da se učestalo molimo Gospodinu da nama pomogne. Kada mladi bračni par ima odluke pred sobom ukoliko su blizu hrama od izuzetne je koristi poći na sesiju u hram. Nešto je pročišćujuće i razjašnjujuće u duhovnom ozračju hrama.

Ponekad su nam misli opterećene teškoćama i toliko toga odjednom zahtijeva našu pažnju da jednostavno ne možemo niti jasno razmišljati niti jasno vidjeti. U hramu se prašina pomutnje raščišćuje, magla i sumaglica se podižu te možemo »vidjeti« ono što prije nismo bili kadri i možemo pronaći put kroz naše teškoće koji prije nismo znali.

Gospodin će nas blagoslivljati dok sudjelujemo u svetim uredbama hrama. Blagoslovi koji neće biti ograničeni u našu hramsku službu. U svim ćemo svojim poslovima biti blagoslovljeni. Biti ćemo u poziciji da se Gospodin zanima za nas u svim našim poslovima kako duhovnim tako i vremenitim.

PREMA ZASTORU

Moramo steći osjećaj zašto gradimo hramove i zašto se od nas zahtijevaju te uredbe. Nakon toga mi smo stalno podučeni i prosvjetljeni o onome što je duhovne važnosti. Prosvjetljenje dolazi redak po redak, propis za propisom dok ne steknemo puninu svjetla i spoznaje. To nam postaje zaštitom – svakome od nas osobno. To je također i zaštita za Crkvu.

Niti jedno drugo djelo ne štiti ovu Crkvu tako dobro kao hramsko djelo i istraživanje rodoslovlja koje ga podržava. Niti jedno djelo duhovno jače ne pročišćuje. Niti jedno djelo ne daje nam više moći. Niti jedno drugo djelo ne zahtijeva veću razinu pravедnosti.

Naš nas rad u hramu pokriva štitom i zaštitom jednako napose kao i narod u cjelini.

U uredbama hrama sklapamo savez s Njim i tamo postajemo narod saveza.

Ako prihvatimo objavu o hramskom djelu uredbi, ako sklopimo naše saveze bez skanjivanja i ispričavanja, Gospodin će nas štititi. Primit ćemo nadahnuće dovoljno za izazove života.

Djelo koje se odnosi na hram je istinito. Ono je objavljeno s onu stranu koprene i objava se nastavlja.

Objava o hramskom djelu može doći svakome članu Crkve napose.

Stoga, dođite u hram – dođite i dobijte svoje blagoslove. To je sveto djelo.

CRKVA
ISUSA KRISTA
SVETACA
POS LJEDNJIH DANA

CROATIAN

4 02367 93119 3

36793 119